

AYÇA TELGEREN

KIRIK UFUK
BROKEN HORIZON
07.03 | 27.04.2024

GROB DESIGN, JOTUN VE TEPTA AYDINLATMA'NIN DESTEKLERİYLE
WITH THE KIND SUPPORT OF GROB DESIGN, JOTUN AND TEPTA LIGHTING

GALERIST

Kırık Ufuk

En son kendinizi ne zaman hem ruhen, hem bedenen iyi hissettiniz? Gelecek korkusu taşımadan, gözlerinizi kapatarak, güneş batarken ya da doğarken netliğini yitiren ufkun hissettirdiği umudu içinize çektiniz? İçinde bulunduğunuz bina ve şehrin sizi güvenle sarıp sarmaladığını düşündünüz?

Yoksa siz de dışınıza ve içinize baktığınızda adeta ejderha gibi kükreyen bir yanardağ mı görüyorsunuz? Dokunduğu her şeyi görkemli bir şölenle karanlığa çeviren bu kontrolsüz güce karşı direnmek beyhude mi geliyor? Soluduğunuz küller genzinizi yakıp gözünüzü kör eder, yüreğiniz yerin altından gelen sarsıntılarla titrerken bu paramparça ufukta belirecek bir sonraki kırmızı patlamayı mı bekliyorsunuz? Yerde yanarak yok olan bir bedene silah doğrultan bir polis gibi, bu piromanik harabe makinesi de halihazırda tümüyle tükenmiş hissetmenize rağmen hayaletlerinize ve hayallerinize de talip sanki.

Ayça Telgeren, tanrıların terk ettiği bu kıyametin ortasında lavlarla dans edebilmeyi, yanardağın kalbine girmeyi, o kırmızı yarıklarda akan lav yılanlarını evcilleştirmeyi başarabilen bir sanatçı. Kimi zaman yanardağları söndürebilen derin bir okyanus, kimi zaman da kavuran ve kavrulan ateşin ta kendisi oluyor. Kâh gökyüzünde dans eden balık kuyruklu bir tanrıçanın, kâh rüzgara koruyucu büyüler fısıldayan yılan saçlı kadim bir Dağ Ananın bugüne uzanan eli olarak beliriyor.

Ufuk kavramı, dünyevi ve manevi bilgi, algı ve sınırların karmaşık dokusunu yansıtan çeşitli anlamlar içerir. İlahi dünya ve materyal dünya arasında bir geçiş kapısı gibidir. Hem kadınlığı temsil eden ayı, hem erkekliği temsil eden güneşi içerir - ikisi de insanoğlunun görüş hizasında ufuktan doğar ve batar. Kaf Dağı gibi ulaşılamayan ve dünyayı çerçeveyeleyen, gökkuşağının arkasında dönüşüm vadeden hayali bir varış noktasıdır. Oysa ki gökkuşağı bizim yeryüzü seviyesinden gördüğümüz gibi bir yay değildir - bulutların seviyesinden baktığımızda onun bir daire olduğunu görürüz. Bilgi ve anlayışın sınırlarını temsil ederek, insanın bilinmeyenle olan sürekli mücadelesini işaret eder. Dolayısıyla ufuk aynı zamanda algının göreliliğini temsil eder, perspektif değiştikçe değişir ve her birimizin bakış açısına, ruh haline ve deneyimine göre şekil alır. Lakin öte yandan da mecazi anlamda sadece "aynı ufka doğru bakan" aşıklar ve toplumlar aynı yolda birlikte yürüebilir.

Broken Horizon

When was the last time you felt truly well—both spiritually and physically? Can you remember gazing out at the horizon and closing your eyes without fearing the future, inhaling the hope found in the blurry contours of the sunset or the sunrise? Can you recall a recent memory when you felt safe, cradled by your home and your city?

Or do you, too, see a roaring volcano breathing fire like a Chimera when you look around you and within you? Does it seem futile to resist this uncontrollable power that turns everything it touches to darkness with a glorious feast? Do you wait for the next crimson explosion at the shattered horizon while the ashes you breathe burn your throat and blind your eyes, and your heart trembles with the jolts coming from the underworld? Like a police officer pointing a gun at a burning body on the ground, it seems like this pyromaniac destruction machine is after your ghosts and dreams, even though you have nothing more to give.

Ayça Telgeren is an artist who can dance with lava in the midst of this apocalypse abandoned by the gods, enter the heart of the volcano and tame the fiery serpents gliding through the cracks. At times, she embodies the deep ocean capable of quenching volcanoes, while other times she personifies the scorched and scorching fire itself. She can appear as the messenger of a fish-tailed goddess dancing in the sky, or of an ancient Mother of the Mountain whispering protective spells to the wind with her Medusa-hair.

The notion of horizon encompasses various meanings reflecting the complex interrelationship of worldly and spiritual knowledge, perception, and boundaries. It serves as a portal between the divine and material realms. It incarnates both the moon, representing femininity, and the sun, representing masculinity; both of which rise and set from the horizon at the human eye level.

Like Mount Qaf, unreachable and framing our understanding of the world's limits, it is an imaginary destination promising transformation behind the rainbow. However, the rainbow is in fact not an arc as we see it from the earth's surface: when viewed from the level of clouds, it appears as a circle. Representing the limits of knowledge and understanding, the horizon indicates humanity's constant struggle with the unknown. Thus, it also represents the relative nature of perception, changing with each individual's perspective, mood, and experience. Yet, metaphorically, only lovers and societies "who look towards the same horizon" can walk together on the same path.

Ayça Telgeren'in Galerist'te gerçekleşen beşinci kişisel sergisi Kırık Ufuk, sanatçının işleri ve bedenini seneler içerisinde galeri mekânıyla kurduğu ilişkinin izlerini taşıyor. Odaklanmadan, dağınık olanı kabul ederek bakılmayan yerlere bakıyor, gözün yargılayıcı ve rasyonel tüneline çıkıp adeta binanın içine işleriyle dokunuyor. Ziyaretçileri de serginin bedenine tüm duyularıyla dokunmaya, bilinen ve bilinmeyen arasındaki sınırı aşarak kapsayıcı yeni bir ufuk inşa etmeye davet ediyor. Serginin teniyle bizi sarmalıyor ve dokunma güdümüz ile çevrel, odaklanmamış görme yetimizi araştırmaya teşvik ediyor. Birbirlerinin içinde ikamet eden bina, sanatçı ve eserlerin bedenlerinin ilişkisine ziyaretçilerin bedenleri ekleniyor ve birbirlerinin hafızalarına dokunuyorlar.

Gaston Bachelard, ufku hayal gücü ve hayallere dalışın sembolü olarak ele alır. Onu, zihnin gözünü genişleten, yaratıcı düşünce ve şiirsel keşiflere izin veren bir sembol olarak tanımlar. Bachelard'dan esinlenerek diyebiliriz ki ufuk bir sınır değil, bir başlangıçtır, hayal gücünün bilinmeyene doğru yolculuğunun eşidir. Bizim için de Ayça Telgeren'in Kırık Ufuk sergisi bu belirsiz geleceğe doğru seyahate çıkmak, bize miras kalan gelecek tahayyüllerini yıkmak ve yeni kehanetlerde bulunmak için bir çıkış noktası oluyor.

Ayça'nın heykelleri, desenleri, yerleştirmeleri, ve videoları onları canlandırmak için dışarıdan bir varlığa ihtiyaç duyan hareketsiz objeler gibi değil. Kendi savaş arabalarını süren ve Platon'un hayatın kaynağına koyduğu ruhlar gibi otonom bir hareket kabiliyeti barındırıyorlar. İçlerinde buldukları mekân ve onun içinde gezen diğer bedenleri de peşinden sürüklüyor. Sanatçının yaşadığı kırılmalar ve hayal kırıklıklarını temsil etmenin ötesine geçip, yas tutabilen yapılara dönüşüyorlar. Zamanın sürekliliği içinde kendilerine bir yer tutuyorlar.

Finlandiya'nın önde gelen mimar ve mimarlık kuramcılarında Juhani Pallasmaa'nın "Tenin Gözleri" kitabı Ayça'nın sergiyi yaratırken en büyük yol göstericisi olmuş. Yazarın kitapta değindiği hapticity kavramı, yani "bedensel algıların duyuşsal entegrasyonu" belki de şu an dijital imajların yönettiği dünyamızda en çok ihtiyaç duyduğumuz şey. Ayça Telgeren'in işlerinin en güçlü yanlarından biri de bunu başarması. Pallasmaa'ya kulak verirse: "Gözlemciyi duyuşsal katılma açmak için bilinçli niyetler ile bilinçsiz dürtüler arasında bir gerilim olması şarttır. Görmek bizi dünyadan kopartırken, diğer duyuşları bizi dünyayla bütünleştirir."

Batı'nın gözmerkezli algılama ve düşünme biçimi nasıl patriarkal bir egemenliği ve güç arzusunu paralelinde getirdiyse, sanatı da sadece göz ve beyin arasındaki ilişki üzerinden okumak ve zihinsel algıyla kısıtlamak bizi benzer bir açmaza sürüklüyor. Sanat eserlerini taşınmaz çevirmeden, sabitleştirmeden, şeyleştirilmeden ve kendi yaşamışlığımıza odaklı çerçevemize hapsedmeden nasıl onlar hakkında yazabiliriz? Zira Pallasmaa da "sanatsal dışavurum, dünyanın söz-öncesi anlamlarıyla, basitçe entelektüel olarak anlaşılardan ziyade bedenle bütünleşmiş ve yaşanmış anlamlarla iç içedir." diyor.

Bu bağlamda serginin başlığının sembolizmine geri dönmeden edemiyorum. Pallasmaa'nın da sık sık alıntıldığı Maurice Merleau-Ponty, ufluğu algı ve bedensellik bağlamında yorumlar. Ufuk sadece görsel bir fenomen değil, aynı zamanda bedensel bir deneyim sunar, uzayı anlama ve içindeki yerimizi şekillendirdiğini tartışır. Ufuk sadece ne gördüğümüz değil, nasıl gördüğümüzdür, bedensel varoluşumuzun ufkudur. Yazara göre, "Ufuk yeni bir varlık türüdür, gözeneklilik, gebelik ya da genellik yoluyla varlıktır." Bizim de varlığımızın derinliğini ve ufkun ötesini görmek için gözlerimizle tek bir noktaya bakmanın yetmeyeceği aşikar.

Ufuk, Dionysos ve Apollon arasındaki sembolik bir sınır olarak görülebilir. Bilinenle bilinmeyen, rasyonel ve irrasyonel, düzen ve kaos arasındaki buluşma noktasını temsil eder. Yunan mitolojisinde, Dionysos ve Apollon arasındaki etkileşim, insan doğasının farklı yönleri arasındaki gerilimi ve bunlar arasında denge bulma çabasını yansıtır. Apollon, bilgi ve düzenin rasyonel arayışını temsil ederken, Dionysos, içgüdüsel ve duyuşsal benliğimizi kucaklamanın, yaşamın içgüdüselliğini ve çeşitliliğini kutlamanın önemini hatırlatır. Bu nedenle, ufuk, bu karşıt güçlerin birleştiği mecazi bir eşik olarak hizmet eder ve bireyleri varoluşun karmaşıklıklarını yönlendirmeye ve mantık ile tutku, düzen ile kaos arasında uyum bulmaya çağırır.

Tarih boyunca karşımıza çıkan "yaralı şifacı" arketipini bugün belki de sanatçılar devam ettiriyor. Hades'e açılan gizli geçitleri bulma merakı ve yeraltındaki canavar ve tanrılarla yüzleştikten sonra yeryüzüne geri dönme cesareti, tıpkı müzisyen, şair ve tanrıların tercümanı Orpheus gibi, onlara bahşedilmiş. Biz de onların yarattığı dünyalarda bu inisiyasyonun izlerini buluyoruz ve ufkun ötesine bakma cesareti gösteriyoruz.

Ayça Telgeren's fifth solo exhibition at Galerist, Broken Horizon, carries traces of the relationship the artist has had with the gallery space over the years through her works and her body. Deliberately out of focus, she looks at the neglected nooks and crannies, reaching out beyond the judgmental and rational tunnel of sight, almost touching the inside of the building with her works. In turn, she invites visitors to touch the exhibition's body with all their senses, to transcend the threshold between the known and the unknown, and to build a new inclusive horizon. Enveloping us with the skin of the exhibition, she encourages us to explore with our sense of touch and peripheral, unfocused vision. The bodies of the building, the artist and the exhibition reside within each other, inviting the bodies of the visitors to interact with each other's memories.

Gaston Bachelard considers the horizon as a symbol of imagination and reverie. It expands the mind's eye, allowing for creative thought and poetic exploration. Inspired by Bachelard, we can imagine that the horizon is not a frontier but a beginning, the gate of the imagination's journey into the unknown. Similarly, Ayça Telgeren's exhibition Broken Horizon becomes a starting point to embark on this uncertain journey into the future, to dismantle inherited future fantasies, and to make new prophecies.

Telgeren's sculptures, drawings, installations, and videos are not like motionless objects that require an external presence to bring them to life. They possess an autonomous movement ability, like souls that drive their own chariots that Plato puts at the source of life. They carry the space they inhabit and the other bodies wandering within it along with them. Her works transcend mere representations of the artist's fractures and disappointments; they metamorphose into structures capable of mourning. They carve out a place for themselves within the continuum of time.

The book "The Eyes of the Skin" by Juhani Pallasmaa, one of Finland's pioneering architects and architectural theorists, has guided Ayça while creating the exhibition. The concept of hapticity discussed by the author in the book, that is, the "sensory integration of bodily perceptions," may be the thing we need most in our world dominated by digital images. One of the strongest aspects of Ayça Telgeren's work is achieving this. In the words of Pallasmaa: "A tension between conscious intentions and unconscious drives is necessary for a work in order to open up the emotional participation of the observer... Vision separates us from the world whereas other senses unite us with it."

Just as the Western vision-centric perception and reasoning brought about a patriarchal dominance and desire for power, reading art solely through the relationship between the eye and the brain, and restricting it to mental perception leads us to a similar impasse. How can we write about artworks without turning them into stone; without fixing them, objectifying them, and confining them to our own lived experience? For Pallasmaa, "Artistic expression is engaged with pre-verbal meanings of the world, meanings that are incorporated and lived rather than simply intellectually understood."

In this context, I cannot help but return to the symbolism of the exhibition's title. Maurice Merleau-Ponty, who is frequently quoted by Pallasmaa, interprets the horizon in relation to perception and corporeality. The horizon not only presents a visual phenomenon but also offers a bodily experience, discussing how it shapes our understanding of space and our place within it. The horizon is not only what we see but also how we see; it is the horizon of our carnal existence. According to the author, "...it [horizon] is a new type of being, a being by porosity, pregnancy or generality." It is evident that looking at a single point with our eyes is not enough to see the depths of our existence and beyond the horizon.

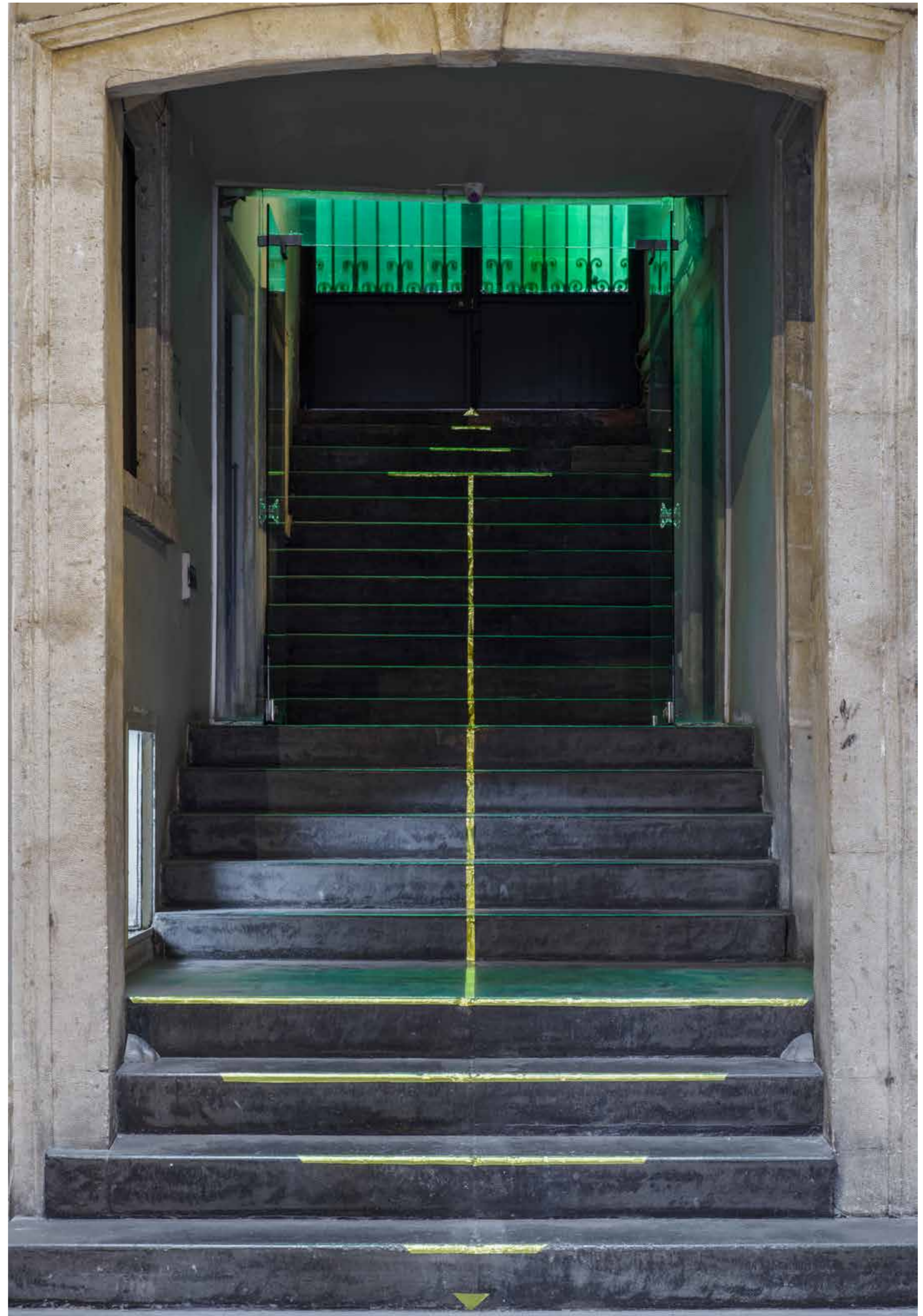
The horizon can be interpreted as a symbolic boundary between Dionysus and Apollo. It represents the junction between the known and the unknown, the rational and the irrational, order and chaos. In Greek mythology, the interaction between Dionysus and Apollo reflects the tension between different aspects of human nature and the struggle to find balance among them. While Apollo represents the rational pursuit of knowledge and order, Dionysus reminds us of the importance of embracing our instinctual and emotional selves, celebrating the spontaneity and diversity of life. Therefore, the horizon serves as a metaphorical threshold where these opposing forces converge, calling upon individuals to navigate the complexities of existence and find harmony between logic and passion, order and chaos.

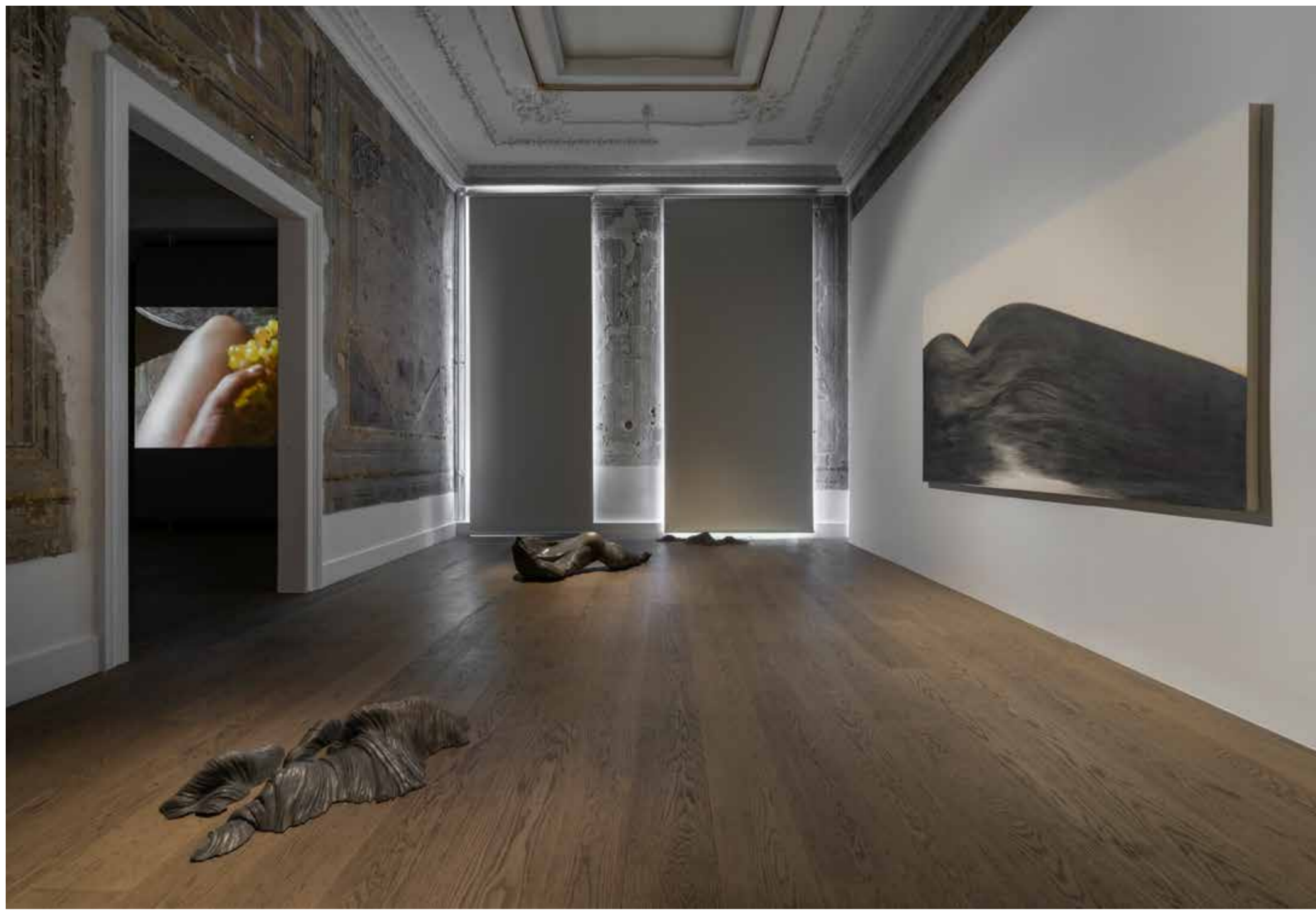
Perhaps today, artists are the ones who embody the "wounded healer" archetype that has appeared throughout history. The curiosity to find secret passages to Hades and the courage to ascend back to the living world after confronting the monsters and gods of the underworld are bestowed upon them, just like the musician, poet, and interpreter of gods, Orpheus. In their worlds, we find traces of this initiation, which gives us the courage to look beyond the horizon.

Anlam de Coster

Kırık Kanat, 2024, Sarı alüminyum folyo, jelatin folyo, mekana özgü yerleştirme
Broken Wing, 2024, Gold aluminium foil, gelatine foil, site-specific installation

Aslanlar, 2024, Beton, 8 x 9 x 9 cm, Ed. 41 + 5 AP
Lions, 2024, Concrete, 8 x 9 x 9 cm, Edition of 41 + 5 AP

Tulya, 2024, Tuval üzerine marulfe kağıt, karakalem ve toz allık, 140 x 220 cm
Tulya, 2024, Charcoal and powder blush on paper, mounted on canvas, 140 x 220 cm

Güzel Marmara, 2024, Beton, 33 x 123 x 46 cm, Ed. 5 + 2 AP
Güzel Marmara, 2024, Concrete, 33 x 123 x 46 cm, Edition of 5 + 2 AP

Sabah Bakışı, 2024, Tuval üzerine marulfe kağıt, karakalem ve toz allık, 99 x 140 cm
Morning Gaze, 2024, Charcoal and powder blush on paper, mounted on canvas, 99 x 140 cm

Safak Ötüsü, 2024, Beton, 16 x 90 x 30 cm, Ed. 5 + 2 AP
Aubade, 2024, Concrete, 16 x 90 x 30 cm, Edition of 5 + 2 AP

Aslanlar, 2024, Beton, 8 x 9 x 9 cm, Ed. 41 + 5 AP
Lions, 2024, Concrete, 8 x 9 x 9 cm, Edition of 41 + 5 AP

İçimden Geçen, 2024, Tuval üzerine marulfe kağıt, karakalem ve toz allık, 140 x 222 cm
Gut Feeling, 2024, Charcoal and powder blush on paper, mounted on canvas, 140 x 222 cm

Kızkardeşler, 2024, Beton, mekana özgü yerleştirme, Ed. 5 + 2 AP
Sisters, 2024, Concrete, Site-specific installation, Edition of 5 + 2 AP

Gelecek Üzerine, 2023, Tek kanallı video, renk, ses, loop, Ed. 3 + 1 AP
On Future, 2023, Single channel video, colour, sound, loop, Edition of 3 + 1 AP
Rüzgarlı Natürmort, 2023, Beş kanallı video yerleştirme, renk, ses, loop, Ed. 3 + 1 AP
Windy Nature Morte, 2023, Five channel video installation, colour, sound, loop, Edition of 3 + 1 AP

Kırık Ufuk I, 2024, Tuval üzerine marulfe kağıt, çini mürekkebi ve suluboya, 68 x 208 cm
Broken Horizon I, 2024, India ink and watercolour on paper, mounted on canvas, 68 x 208 cm
Kırık Ufuk II, 2024, Tuval üzerine marulfe kağıt, çini mürekkebi ve suluboya, 68 x 140 cm
Broken Horizon II, 2024, India ink and watercolour on paper, mounted on canvas, 68 x 140 cm
Kırık Ufuk III, 2024, Tuval üzerine marulfe kağıt, çini mürekkebi ve suluboya, 68 x 208 cm
Broken Horizon III, 2024, India ink and watercolour on paper, mounted on canvas, 68 x 208 cm
Kırık Ufuk IV, 2024, Tuval üzerine marulfe kağıt, çini mürekkebi ve suluboya, 68 x 140 cm
Broken Horizon IV, 2024, India ink and watercolour on paper, mounted on canvas, 68 x 140 cm
Ortak Ufuk, 2024, Beton, 10 x 40 x 26, Ed. 5 + 2 AP
Common Horizon, 2024, Concrete, 10 x 40 x 26, Edition of 5 + 2 AP

Ayça Telgeren (d. 1975, Gölcük) sezgisel olarak bildiği, histe ortaklaşılın şeylere odaklanır. Kişisel tarihinden yola çıkıp ortak hafızaya ulaşmaya çalışır. Tabii bir anlatım aracı olarak benimsediği kağıt işleri ile bilinen sanatçının çalışmaları, zaman içinde, gerektirdiği malzeme ve teknikle şekillenerek metal, gaz beton, beton döküm heykellere, videolara ve pentüre dönüşerek bir çeşitlilik gösterir.

Telgeren, lisans ve yüksek lisansını Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde tamamladı. Yurtiçi ve yurtdışı birçok sergiye katılan sanatçı yaşamını ve çalışmalarını İstanbul'da sürdürmektedir.

Ayça Telgeren (b. 1975, Gölcük) focuses on what is intuitively known and commonly felt. The artist – starting with what is personal to her, her own archeology – tries to reach a pool of collective memory. The artist is widely known for her hand-cut works that she adopts as a natural form of expression. However Telgeren's works demonstrate wide variety of materials and techniques that shape according to the needs of her current subject matter, ranging from metal, gas concrete, concrete sculptures, to video and peinture.

Telgeren completed her BA and MA in Painting at Mimar Sinan Faculty of Fine Arts. Having participated in numerous exhibitions nationally and internationally, the artist currently lives and works in Istanbul.

Yayınlayan Published by **GALELIST** Meşrutiyet Cad. 67/1 Tepebaşı İstanbul galerist.com.tr Metin Text **Anlam de Coester** Grafik Tasarım **Graphic Design** **Ulaş Uğur Çeviri Translation** **Ecem Ümitli** Fotoğraf **Photography** **Zeynep Fırat, Barış Özçetin** Sergi Ekibi Exhibition Team **Doris Benhallegua Karako, Müge Çubukçu, Ecem Ümitli, Selin Akın, Yunus Aras, Berfu Adalı, Gökhan Kelkit, Güneş Çalışkanlar** Baskı Printed by **Saner Matbaacılık** Litrosyolu 2. Matbaacilar Sitesi 1BB3/4 Zeytinburnu, İstanbul T. (212) 674 1051 ©2023, 500 kopya copies
Bu katalog Ayça Telgeren'in, 07.03-27.04.2024 tarihleri arasında Galerist'te gerçekleştirilen 'Kırık Ufuk' isimli sergisi nedeniyle yayınlanmıştır. Tüm yayın hakları saklıdır.
This catalogue has been published on the occasion Ayça Telgeren's exhibition titled 'Broken Horizon' at Galerist between 07.03-27.04.2024. All rights reserved.

TEŞEKKÜRLER THANKS

Haluk Akakçe
Neslinur Akgün
Karoly Aliotti
Elâ Atakan
Selim Birsal
Kalender Cansu
Ali Refik Telgeren
Derya Yücel
Kasa Galeri